

दानियेलको पुस्तक - पन्चानब्बे नम्बर

दोस्रो स्वर्गदूतको सन्देशको भविष्यवाणीगत महत्त्वको उद्घाटन

Jeff Pippenger

2024-02-28

पहिलो र तेस्रो दूत दुवैको आन्दोलनको इतिहासमा, यस सन्देशलाई दोस्रो दूतको सन्देशद्वारा संक्षेपमा व्यक्त गर्न सकिन्छ।

अनि अर्को स्वर्गदूत पछिपछि आयो र यसो भन्दैथियो, “बाबेल पतन भयो, पतन भयो, त्यो महान् सहर, किनकि त्यसले सबै जातिहरूलाई आफ्ना व्यभिचारको क्रोधको मद्य पिउन लगाई।” प्रकाश १४:८।

दोस्रो स्वर्गदूतले हेर्न इच्छा गर्नेहरूका लागि भविष्यवाणीको त्रिविध प्रयोगलाई पहिचान गराउँछ। दोस्रो स्वर्गदूतले एक भविष्यसूचक सन्देश प्रस्तुत गरिरहेको छ, र त्यो सन्देश यो हो कि बेबिलोन दुई पटक पतित भइसकेको छ। यसले बेबिलोनलाई त्यस “महान सहर” का रूपमा चिन्हित गर्दछ, जसलाई अध्याय सत्र र अठारमा आधुनिक बेबिलोनका रूपमा पहिचान गरिएको छ। आधुनिक बेबिलोन दुई पटक पतित भइसकेको छ, र उसको पतन यस कारण उत्पन्न भयो कि उसले सबै जातिहरूलाई “आफ्नो व्यभिचारको क्रोध पिउन” लगाई। उसको व्यभिचार पृथ्वीका राजाहरूका साथ सम्पन्न गरिएको थियो। त्यस सम्बन्धले उसलाई, जससँग उसले व्यभिचार गरिन् ती राजाहरूको शक्ति प्रयोग गरी आफ्नो “क्रोध” कार्यान्वयन गर्न अनुमति दियो; यही “क्रोध” परमेश्वरका विश्वासयोग्य जनहरूमाथि उसले ल्याउने सतावट हो।

दाखमद्य एउटा सिद्धान्त हो, र जसलाई उसले सबै राष्ट्रहरूलाई पिउन लगाउँछ भन्ने सिद्धान्त त्यो झूटा सिद्धान्त हो, जसले सूर्यको उपासना गर्दा शान्ति उत्पन्न हुन्छ भनी दाबी गर्छ। सबै राष्ट्रहरूले उसको अधिकारको “छाप” स्वीकार गर्छन्, जुन आइतबारको उपासनाद्वारा प्रतिनिधित्व गरिने सूर्यको उपासना हो। सबै राष्ट्रहरूले त्यो “छाप” स्वीकार गर्नु संयुक्त राज्य अमेरिकाको शक्तिद्वारा गराइन्छ, तर यो पृथ्वी ग्रहमा इस्लामको तेस्रो धिक्कारद्वारा ल्याइँदै गरेको बढ्दो युद्धको समयमा गरिन्छ। राष्ट्रहरूले “शान्ति र सुरक्षा” को प्रतिज्ञाको आधारमा उसको क्रोधको “दाखमद्य” स्वीकार गर्छन्।

“के मैले यो घोषणा गरेको छु भन्ने कुरा अब उठिरहेको छ कि न्यूयोर्क ज्वारभाटाको ठूलो छालद्वारा बहाइनेछ? मैले यस्तो कहिल्यै भनेको छैन। मैले त यति मात्र भनेकी छु, त्यहाँ एकपछि अर्को तला थपिँदै ठूला भवनहरू उठिरहेका देख्दा, ‘प्रभु पृथ्वीलाई भयानक रूपमा कम्पित पार्न उठ्नुहुँदा कस्ता भयानक दृश्यहरू घट्नेछन्! तब प्रकाश १८:१-३ का वचनहरू पूरा हुनेछन्।’ प्रकाशको अठारौँ अध्यायको सम्पूर्ण भाग पृथ्वीमाथि आउन लागेको कुराको चेतावनी हो। तर न्यूयोर्कमाथि विशेष रूपमा के आउँदैछ भन्ने सम्बन्धमा मलाई कुनै विशेष प्रकाश प्राप्त भएको छैन, यति मात्र म जान्दछु कि एक दिन त्यहाँका ती ठूला भवनहरू परमेश्वरको शक्तिको मोडाइ र उल्टाइदिने कार्यद्वारा ढालिनेछन्। मलाई दिइएको प्रकाशबाट म जान्दछु कि संसारमा विनाश छ। प्रभुका एक वचनले, उहाँको महाशक्तिको एक स्पर्शले, यी विशाल संरचनाहरू ढल्नेछन्। यस्ता दृश्यहरू घट्नेछन् जसको भयावहता हामी कल्पना पनि गर्न सक्दैनौं।” Review and Herald, July 5, 1906.

दोस्रो स्वर्गदूतको सन्देश सेप्टेम्बर ११, २००१ मा पुनः दोहोरियो, जब न्यूयोर्क सहरका ती विशाल भवनहरू परमेश्वरको हातको एक स्पर्शद्वारा भुइँमा ढालिए।

“अगमवक्ताले भन्छन्, ‘मैले स्वर्गबाट अर्को एक स्वर्गदूत ओर्लँदै आएको देखें, जससँग महान् शक्ति थियो; र पृथ्वी उसको महिमाले उज्यालो भयो। अनि उसले प्रबल स्वरमा बलियो आवाजले करायो, यसो भन्दै, महान् बाबेल पतन भयो, पतन भयो, र दुष्टात्माहरूको वासस्थान भएको छ’ (प्रकाश १८:१, २)। यो उही सन्देश हो जो दोस्रो स्वर्गदूतद्वारा दिइएको थियो। बाबेल पतन भएको छ, ‘किनकि त्यसले आफ्ना व्यभिचारको क्रोधको

दाखमद्य सबै जातिहरूलाई पिउन लगाएकी छ' (प्रकाश 14:8)। त्यो दाखमद्य के हो?—उसका झूटा सिद्धान्तहरू। उसले चौथो आज्ञाको विश्रामदिनको सट्टा संसारलाई एउटा झूटो विश्रामदिन दिएकी छ, र अदनमा शैतानले हव्वालाई पहिलो पटक भनेको झूट—आत्माको स्वाभाविक अमरताको सिद्धान्त—पुनः दोहोर्‍याएकी छ। यस्तै अनेक समजातीय त्रुटिहरू उसले टाढाटाढासम्म फैलाएकी छ, 'मानिसहरूका आज्ञाहरूलाई सिद्धान्त ठहराउँदै' (मत्ती 15:9)।”

“जब येशूले आफ्नो सार्वजनिक सेवकाइ आरम्भ गर्नुभयो, उहाँले मन्दिरलाई त्यसको अपवित्र, अधार्मिक अशुद्धीकरणबाट शुद्ध पार्नुभयो। उहाँको सेवकाइका अन्तिम कार्यहरूमध्ये मन्दिरको दोस्रो शुद्धीकरण पनि एक थियो। त्यसरी नै, संसारलाई चेतावनी दिने अन्तिम कार्यमा, मण्डलीहरूलाई दुई पृथक् आह्वानहरू गरिन्छ। दोस्रो स्वर्गदूतको सन्देश यस्तो छ, 'बेबिलोन ढल्यो, ढल्यो, त्यो महान् शहर, किनकि त्यसले सबै जातिहरूलाई आफ्नो व्यभिचारको क्रोधको दाखमद्य पियाएको छ' (प्रकाश 14:8)। अनि तेस्रो स्वर्गदूतको सन्देशको ठूलो पुकारमा स्वर्गबाट यस्तो भनिने एउटा आवाज सुनिन्छ, 'त्यसबाट निस्किएर, हे मेरा मानिसहरू, ताकि तिमीहरू उसका पापहरूमा सहभागी नहोओ, र तिमीहरूले उसका विपत्तिहरू नपाओ। किनकि उसका पापहरू आकाशसम्म पुगेका छन्, र परमेश्वरले उसका अधर्महरू सम्झनुभएको छ' (प्रकाश 18:4, 5)।” Selected Messages, book 2, 118.

११ सेप्टेम्बर, २००१ र संयुक्त राज्य अमेरिकामा चाँडै आउन लागेको आइतबारको व्यवस्थाबीच, प्रकाश १८ का पहिलो तीन पदहरू पूरा हुन्छन्, किनकि बाबेलोनबाट बाहिर निस्कने आह्वान आइतबारको व्यवस्थाकै समयमा आरम्भ हुन्छ।

“प्रकाश 18 ले त्यस समयतर्फ संकेत गर्दछ जब, प्रकाश 14:6–12 को त्रिगुणी चेतावनीलाई अस्वीकार गरेको परिणामस्वरूप, मण्डलीले दोस्रो स्वर्गदूतद्वारा अगमवाणी गरिएको अवस्थालाई पूर्ण रूपमा प्राप्त गरिसकेको हुनेछ, र बाबेलमा अझै रहेका परमेश्वरका मानिसहरूलाई उसको संगतिबाट अलग हुन आह्वान गरिनेछ। यो सन्देश संसारलाई दिइने अन्तिम सन्देश हुनेछ; र यसले आफ्नो कार्य पूरा गर्नेछ। जब 'सत्यमा विश्वास नगर्ने, तर अधर्ममा आनन्द मान्ने' (2 थिस्सलोनिकी 2:12) हरूलाई प्रबल भ्रम ग्रहण गर्न र झूटमा विश्वास गर्न छोडिदिनेछ, तब सत्यको ज्योति त्यसलाई ग्रहण गर्न खुला भएका सबैका हृदयमा चम्किनेछ, र बाबेलमा बाँकी रहेका प्रभुका सबै सन्तानहरूले यो आह्वान मान्नेछन्: 'हे मेरा मानिसहरू हो, त्यसबाट बाहिर निस्क' (प्रकाश 18:4)।” The Great Controversy, 389, 390.

चाँडै आउन लागेको आइतबारको व्यवस्थाको समयमा पहिलेको करारका जनहरूले शक्तिशाली भ्रम प्राप्त गर्नेछन्। सेप्टेम्बर ११, २००१ देखि लिएर आइतबारको व्यवस्थामा त्यो शक्तिशाली भ्रम खन्याइने समयसम्म दोस्रो स्वर्गदूतको सन्देश दोहोर्‍याइन्छ, र त्यसको अस्वीकारले “प्रकाश १४ अध्याय, ६ देखि १२ पदसम्मको तीनगुना चेतावनी” को अस्वीकारलाई जनाउँछ। यस अर्थमा, तीन स्वर्गदूतहरू दोस्रो स्वर्गदूतको सन्देशद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएका छन्। दोस्रो स्वर्गदूतको सन्देश “बेबिलोन पतन भयो, पतन भयो” हो, र दोस्रो स्वर्गदूतको सन्देश पहिलो र तेस्रो सन्देशको बीचमा राखिएको छ।

प्रकाशितवाक्य अध्याय अठारमा पहिलो स्वरको घोषणा दोस्रो स्वर्गदूतको सन्देशको पुनरुक्ति हो, तर यसले प्रकाशितवाक्य चौधका तीनै स्वर्गदूतहरूको अस्वीकारलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ। दोस्रो स्वर्गदूतको सन्देशले ती तीनै सन्देशहरूको प्रतिनिधित्व गर्दछ, र यसमा अल्फा र ओमेगाको छाप विद्यमान छ, किनकि यो पहिलो स्वर्गदूतको आन्दोलनको इतिहासमा घोषणा गरिएको थियो, र त्यसपछि तेस्रो स्वर्गदूतको आन्दोलनमा फेरि घोषणा गरिनेछ। यस सन्देशले बाबेलोन दुई पटक पतित भएको छ भनी पहिचान गर्दछ, र यस भविष्यवाणीजन्य अर्थमा यसले “भविष्यवाणीको त्रिगुण प्रयोग” लाई संकेत गर्दछ।

बाबेल र बाबिलोनद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएझैं, बाबिलोन पहिले दुई पटक पतन भएको तथ्यले आधुनिक बाबिलोनको अन्तिम पतनलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ। बाबिलोनको पतनसम्बन्धी द्वैध घोषणा तीन स्वर्गदूतहरूका सन्देशहरूमध्ये पहिलो र अन्तिम सन्देशद्वारा सीमाङ्कित गरिएको छ। तीन स्वर्गदूतहरूका सन्देशहरूको संरचनाले अल्फा र ओमेगाको

छाप धारण गर्दछ, किनकि पहिलो सन्देशलाई “अनन्त सुसमाचार” भनेर चिनाइएको छ, जसको परिभाषागत अर्थ यो हो कि त्यो शाश्वत सुसमाचार हो, अथवा सबै समयका लागि एउटै सुसमाचारको सन्देश हो। तेस्रो स्वर्गदूतको सन्देश त्यो सुसमाचारको सन्देश हो जसले पशुको छाप ग्रहण नगर्न चेतावनी दिन्छ; अतः पहिलो सन्देश र तेस्रो सन्देश, जो पहिलो र अन्तिम सन्देशहरू हुन्, एउटै सन्देश हुन्, किनकि दुवै सुसमाचार नै हुन्।

अल्फा र ओमेगाले तीन सन्देशहरूमाथि “सत्य” को आफ्नो हस्ताक्षर राख्नुभयो, किनकि “सत्य” भनी अनुवाद गरिएको हिब्रू शब्द अब्दुत भाषाविद्द्वारा हिब्रू वर्णमालाका पहिलो, तेह्रौँ र अन्तिम अक्षरहरूलाई संयोजन गरेर निर्माण गरिएको थियो। “तेह्र” ले प्रतीकको रूपमा विद्रोहलाई जनाउँछ, र दोस्रो सन्देशमै बाबेलको विद्रोह, जो उसका झूटा सिद्धान्तहरू र व्यवहारद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ, पहिचान गरिन्छ। पहिले नै उल्लेख गरिएझैं, दोस्रो सन्देशमा पनि अल्फा र ओमेगाको हस्ताक्षर समावेश छ, किनकि न्यायको आरम्भको घोषणा गर्न मिलेराइट इतिहासमा प्रचार गरिएको सन्देश न्यायको समाप्तिलाई चिन्हित गर्न तेस्रो स्वर्गदूतको आन्दोलनमा पुनः दोहोर्‍याइन्छ।

उत्पत्ति अध्याय एघारमा भएको बाबेलको पतन, बाबेलोनको पतनको पहिलो उल्लेख हो, र निम्रोदको उद्वण्ड विद्रोहको साक्षीमा पहिलो स्वर्गदूतको सन्देशको छाप निहित छ। अघिल्ला लेखहरूमा देखाइएझैं, तीन स्वर्गदूतका तीनै सन्देशहरू पहिलो स्वर्गदूतभित्र पनि अवस्थित छन्। पहिलो स्वर्गदूतको सन्देशमा “परमेश्वरसँग डराऊ” भन्ने अभिव्यक्तिले पहिलो सन्देशलाई जनाउँछ, र “उहाँलाई महिमा देओ” भन्ने अभिव्यक्तिले दोस्रो स्वर्गदूतको सन्देशलाई जनाउँछ। तेस्रो सन्देश पहिलोमै पाइन्छ, जब त्यसले घोषणा गर्दछ कि “उहाँको इन्साफको घडी आइपुगेको छ।”

निम्रोदको पतनमा, जो बेबिलोनको पहिलो पतन हो, ती तीन स्वर्गदूतहरूको तीन चरणहरू पनि पहिचान गरिन्छ। यो “जाओ” भन्ने अभिव्यक्तिद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ।

सम्पूर्ण पृथ्वीमा एउटै भाषा र एउटै बोली थियो। अनि यस्तो भयो कि, जब तिनीहरू पूर्वतर्फबाट यात्रा गर्दै आए, तिनीहरूले शिनार देशमा एउटा मैदान भेट्टाए; र तिनीहरू त्यहीं बसोबास गरे। अनि तिनीहरूले एक-अर्कालाई भने, आओ, हामी ईँटा बनाऔँ, र तिनलाई राम्ररी पोलौँ। अनि तिनीहरूसँग ढुङ्गाको सट्टा ईँटा थियो, र गाराको सट्टा डामर थियो। अनि तिनीहरूले भने, आओ, हामी आफ्ना लागि एउटा सहर र एउटा धरहरा बनाऔँ, जसको टुप्पो स्वर्गतिर पुगोस्; र हामी आफ्ना लागि एउटा नाम कमाऔँ, नत्रता हामी सम्पूर्ण पृथ्वीको सतहभरि छरपस्ट हुनेछौँ। अनि परमप्रभु त्यो सहर र धरहरा हेर्न तल ओर्लनुभयो, जुन मानिसका सन्तानहरूले बनाएका थिए। अनि परमप्रभुले भन्नुभयो, हेर, मानिसहरू एउटै छन्, र तिनीहरू सबैको एउटै भाषा छ; र तिनीहरूले गर्न थालेको काम यही हो: अब तिनीहरूले गर्ने भनी कल्पना गरेको कुनै पनि कुरा तिनीहरूबाट रोकिनेछैन। आओ, हामी तल ओर्ली, र त्यहाँ तिनीहरूको भाषा अलमल्ल पारिदिऔँ, ताकि तिनीहरूले एक-अर्काको बोली नबुझ्नुन्। यसरी परमप्रभुले तिनीहरूलाई त्यहाँबाट सम्पूर्ण पृथ्वीको सतहभरि छरपस्ट पारिदिनुभयो; र तिनीहरूले त्यो सहर बनाउने काम छोडिदिए। त्यसकारण त्यसको नाउँ बाबेल राखियो; किनभने परमप्रभुले त्यहीं सम्पूर्ण पृथ्वीको भाषा अलमल्ल पारिदिनुभयो; र त्यहींबाट परमप्रभुले तिनीहरूलाई सम्पूर्ण पृथ्वीको सतहभरि छरपस्ट पारिदिनुभयो। उत्पत्ति 11:1-9।

बाबेलको रूपमा प्रतिनिधित्व गरिएको बाबेलोनको पहिलो पतन “जाऊ” भन्ने शब्दद्वारा तीन पटक व्यक्त गरिएको छ। तीनै स्वर्गदूतहरू सबै प्रथम स्वर्गदूतमै प्रतिनिधित्व गरिएका छन्। दानिएल अध्याय एकले पनि प्रथम स्वर्गदूतको सन्देशलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, र यी लेखहरूमा यसअघि पहिचान गरिएझैं, अनन्त सुसमाचारको तीन-चरणीय परीक्षा-प्रक्रिया पहिलो चरणमै पाइन्छ, जब दानिएलले बाबेलोनको भोजन खान अस्वीकार गरे, र त्यसको सट्टा परमेश्वरलाई महिमा दिने छनौट गरे। उनको पहिलो परीक्षा प्रथम स्वर्गदूतको परीक्षा थियो, जो मिलेराइट इतिहासमा अगस्त ११, १८४० मा एउटा सानो पुस्तक लिएर अवतरित भयो, जुन यूहन्नालाई खान आज्ञा गरिएको थियो।

त्यसपछि उनलाई दस दिनको एउटा दृश्यात्मक परीक्षा दिइयो, जसले बाबेलको आहार खानेहरू र दानिएलझैं दाल-भात मात्र खाने छनौट गर्नेहरूबीचको भिन्नता प्रकट गर्‍यो। दोस्रो परीक्षाले दुई वर्ग उत्पन्न गर्‍यो, ठीक त्यसरी नै जसरी 1844 मा दोस्रो स्वर्गदूतको आगमनले गर्‍यो। त्यस दोस्रो परीक्षापछि तीन वर्षको अन्त्यमा भएको परीक्षाले

पछ्यायो, जहाँ नबूकदनेसरले आफ्नो न्याय प्रकट गर्‍यो, जसको प्रतिरूप 22 अक्टोबर, 1844 मा तेस्रो स्वर्गदूतको आगमनद्वारा देखाइएको छ।

जलप्रलयपछि नूहलाई वेदीहरू निर्माण गर्न आदेश दिइयो, र त्यसो गर्दा उनले प्रयोग गर्ने ढुङ्गाहरू कहिल्यै काट्न वा छाँट्न नहुने थियो, न त आफ्नो वेदीका लागि गारा प्रयोग गर्ने पर्ने थियो। विद्रोही निम्रोदले ईटा र गारा प्रयोग गर्‍यो, यसरी पृथ्वीलाई पुनः जनसंख्यायुक्त गर्नेहरूद्वारा प्रयोग गर्न निर्देशित गरिएको करारसम्बन्धी सम्बन्धको वेदीको नक्कल गऱ्यो। निम्रोदको साक्ष्यमा रहेको पहिलो “जाऊ त” ले पहिलो सन्देशको विद्रोहमा स्थापित भएको “मृत्युको करार” लाई प्रतिनिधित्व गर्दछ। दोस्रो “जाऊ त” ले एउटा धरहरा (एक मण्डली) र एउटा सहर (एक राज्य) को निर्माणलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ। निम्रोदको साक्ष्यमा रहेको दोस्रो “जाऊ त” मण्डली र राज्यको संयोजन थियो, जुन दोस्रो स्वर्गदूतको सन्देशको व्यभिचार हो। तेस्रो “जाऊ त” ले मानिसहरूलाई तितरबितर पार्ने र भाषालाई अन्योलमा पार्ने न्यायलाई प्रतिनिधित्व गर्‍यो।

बाबेलको पहिलो पतनले पहिलो स्वर्गदूतको सन्देशको प्रतिरूप प्रस्तुत गर्दछ, र आधुनिक बाबेलको पतनका तत्त्वहरू स्थापना गर्ने दुई प्रकट रूपहरूमा बाबेलको दोस्रो पतनले दोस्रो स्वर्गदूतको सन्देशको प्रतिरूप प्रस्तुत गर्दछ। यसो यस कारणले गर्दछ कि दानिएलको पुस्तकमा अभिलेखित बाबेलको पतनले आरम्भ र अन्त्य दुवैलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, ठीक त्यसरी नै जसरी दोस्रो स्वर्गदूतको सन्देश एडभेन्टादको आरम्भ र अन्त्य दुवैमा घोषणा गरिन्छ। सिस्टर ह्वाइटले विशेष रूपमा पहिचान गर्नुभएको थियो कि बेलशज्जरमाथि ल्याइएको न्याय नबूकदनेसरमाथि ल्याइएको न्यायद्वारा पूर्वछायाङ्कित गरिएको थियो।

“बाबेलोनको अन्तिम शासकमाथि, यसको पहिलो शासकमाथि प्रतिरूपस्वरूप आएको जस्तै, दैवीय पहेरेदारको यो दण्डादेश आएको थियो: ‘हे राजा, ... तँलाई भनिएको छ; राज्य तँबाट हटाइयो।’ दानियल 4:31।”
Prophets and Kings, 533.

बाबेलको दोस्रो पतनमा, दोस्रो स्वर्गदूतको सन्देशमा जस्तै, अल्फा र ओमेगाको हस्ताक्षर छ। यो हस्ताक्षर बाबेलका पहिलो र अन्तिम राजाहरूको पतनद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ। नबूकदनेसरको न्याय र पतन “सात पटक” भनेर प्रतिनिधित्व गरिएको छ, जुन लेवीव्यवस्था अध्याय छब्बीसका “सात पटक” प्रति एउटा सन्दर्भ हो, र निम्रोदको न्याय र पतनमा भएको “तितरबितर पारिनु” पनि लेवीव्यवस्था अध्याय छब्बीसका “सात पटक” प्रति नै एउटा सन्दर्भ हो। बेलशज्जरको न्याय र पतन अग्निमय अक्षरहरूद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ, जसको योग दुई हजार पाँच सय बीस हुन्छ, र यसले पनि लेवीव्यवस्था अध्याय छब्बीसका “सात पटक” प्रति सन्दर्भ जनाउँछ।

“भविष्यवाणीको त्रि-गुणित अनुप्रयोग” पहिलो दुई साक्षीहरूद्वारा स्थापित हुन्छ, जसले तेस्रो र अन्तिम परिपूर्तिका विशेषताहरू पहिचान र स्थापित गर्छन्। बाबेलका तीन पतनहरूसँगै, बाबेलको पतनलाई पहिचान गराउने त्यही सन्देशले भविष्यवाणीको त्रि-गुणित अनुप्रयोग आधारित रहेको नियमलाई पनि पहिचान गराउँछ। बाबेलका पहिलो दुई पतनहरूले तेस्रो र अन्तिम पतनका भविष्यसूचक विशेषताहरू पहिचान गर्छन्।

मिलेराइट इतिहास जस्ताको तस्तै अक्षरशः फ्युचर फर अमेरिका को इतिहासमा दोहोरिन्छ। मिलेराइट इतिहासमा, नियमहरूको एउटा सङ्कलन—जससँग विलियम मिलर परिचित भएका थिए, र जसलाई उनले पहिलो स्वर्गदूतको सन्देश प्रस्तुत गर्न प्रयोग गरेको सत्यको ढाँचा स्थापित गर्न उपयोग गरे—त्यो इतिहासको एउटा मार्गचिन्ह थियो। “अगमवाणीको त्रिविध अनुप्रयोग” ती नियमहरूमध्ये एक हो, जुन अन्तिम यी दिनहरूमा सङ्कलित गरिएको छ, ताकि त्यस सत्यको ढाँचा स्थापित गर्न सकियोस् जसमा तेस्रो स्वर्गदूतको सन्देश पहिचान गरिन्छ।

रोमका तीनवटा प्रकट रूपहरू र बाबेलको पतनका तीनवटा प्रकट रूपहरू परस्पर घनिष्ठ रूपमा सम्बन्धित छन्, तर तिनीहरूमा भिन्नताहरू पनि छन्। टायरकी वेश्या, अथवा बाबेल, जसले पृथ्वीका राजाहरूसित व्यभिचार गर्दछ, तिनीहरूसँग एउटै देह बनेकी छ; तर जसरी ईजेबेलले राजा आहाबमाथि शासन गरिन्, त्यसरी नै उसले ती राजाहरूमाथि शासन गर्छ। आधुनिक रोम प्रकाशको पुस्तक अध्याय सत्रको त्यो जनावर हो, जसमा आधुनिक

बाबेलकी वेश्याले सवारी गर्छ र जसमाथि उसले शासन गर्छ।

हामी यो अध्ययनलाई अर्को लेखमा निरन्तरता दिनेछौं।

“तब मेरो आँखाहरू महिमाबाट हटाइए, र मलाई पृथ्वीमा रहेका अवशेषजनतिर देखाइयो। स्वर्गदूतले तिनीहरूलाई भने, ‘के तिमीहरू अन्तिम सात विपत्तिहरूबाट उम्कन चाहन्छौ? के तिमीहरू महिमामा जान र परमेश्वरले उहाँलाई प्रेम गर्नेहरू तथा उहाँका निम्ति दुःख सहन इच्छुक हुनेहरूका लागि तयार गर्नुभएको सबै कुरा आनन्दसाथ भोग्न चाहन्छौ? यदि त्यसो हो भने, तिमीहरूले बाँच्नका लागि मर्नेपर्छ। तयार होओ, तयार होओ, तयार होओ। तिमीहरूसँग अहिले भएको भन्दा अझ ठूलो तयारी हुनुपर्छ, किनकि परमप्रभुको दिन क्रूरतासहित, अर्थात् क्रोध र प्रचण्ड रिससाथ आउँदैछ, देशलाई उजाड पार्न र त्यसका पापीहरूलाई त्यसभित्रबाट नष्ट गर्न। सबै कुरा परमेश्वरलाई बलिदान देओ। सबै कुरा उहाँको वेदीमाथि राख—आफू, सम्पत्ति, र सबै थोक—एक जीवित बलिदान। महिमामा प्रवेश गर्न सबैकुरा लाग्नेछ। आफ्नो निम्ति स्वर्गमा धन सञ्चय गर, जहाँ न चोर नजिक आउन सक्छ, न खियाले नष्ट गर्न सक्छ। यदि तिमीहरू यहाँ ख्रीष्टका दुःखहरूका सहभागी हुन चाहन्छौ भने, तब मात्र पछि उहाँको महिमामा पनि उहाँसँग सहभागी हुनेछौ।”

“यदि हामीले स्वर्गलाई दुःख सहर प्राप्त गर्छौ भने, त्यो पर्याप्त सस्तो ठहरिनेछ। बाटोभरि हामीले आत्मत्याग गर्नुपर्छ, प्रतिदिन आफैँप्रति मर्नुपर्छ, केवल येशू मात्र प्रकट हुन दिनुपर्छ, र उहाँको महिमालाई निरन्तर दृष्टिमा राखिरहनुपर्छ। मैले देखेँ कि हालै सत्यलाई अँगालेकाहरूले ख्रीष्टको निम्ति दुःख भोग्नु भनेको के हो, त्यो जान्नुपर्नेछ; तिनीहरूले तीव्र र चर्का परीक्षाहरूबाट गुज्रनुपर्नेछ, ताकि तिनीहरू शुद्ध पारिऊन् र दुःखद्वारा योग्य बनाइऊन्, जीवित परमेश्वरको छाप ग्रहण गर्न, सङ्कष्टको समयमा भएर जान, राजालाई उहाँको सुन्दरतामा देख्न, र परमेश्वर तथा शुद्ध, पवित्र स्वर्गदूतहरूको उपस्थितिमा वास गर्न।”

“जब मैले देखेँ कि महिमा उत्तराधिकारमा पाउन हामी कस्ता हुनुपर्छ, अनि त्यसपछि मैले देखेँ कि हाम्रो निम्ति यस्तो समृद्ध उत्तराधिकार प्राप्त गराउन येशूले कति धेरै दुःख भोग्नुभएको थियो, तब मैले प्रार्थना गरें कि हामी ख्रीष्टका दुःखभोगहरूमा बप्तिस्मा पाऔँ, ताकि हामी परीक्षाहरूका सामु पछि नहटौँ, तर तिनलाई धैर्य र आनन्दसाथ सहन सकौँ, किनकि येशूले कति धेरै दुःख भोग्नुभयो, ताकि उहाँको दरिद्रता र दुःखभोगद्वारा हामी धनवान बनाइयौँ। स्वर्गदूतले भने, ‘आत्म-त्याग गर; तिमीहरूले छिटो-छिटो अघि बढ्नेपर्छ।’ हामीमध्ये कतिपयलाई सत्य प्राप्त गर्न र क्रमशः एक-एक कदम अघि बढ्न समय मिलेको छ, र हामीले चालेका प्रत्येक कदमले अर्को कदम चाल्न हामीलाई शक्ति दिएको छ। तर अब समय प्रायः समाप्त भएको छ, र जुन कुरा हामीले सिक्न वर्षौं लगायौँ, तिनीहरूले केही महिनामै सिक्नुपर्नेछ। तिनीहरूले धेरै कुरा बिर्सनु पनि पर्नेछ र धेरै कुरा फेरि सिक्नुपर्नेछ। जब आदेश जारी हुनेछ, तब जसले पशु र त्यसको प्रतिमाको छाप ग्रहण गर्नेछैनन्, तिनीहरूसित अहिले नै यस्तो दृढ निश्चय हुनुपर्छ कि उनीहरूले भन्न सक्नु, होइन, हामी पशुको संस्थालाई मान्यता दिनेछैनौँ।” Early Writings, 67.